

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis”.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Daiktavardis ar veiksmožodis?

John Fenn, 2010 m. kovo mėn. 27 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki visi,

Įsivaizduokite, ar daug kas iš mūsų, kai susižeidžia ieško vaistinėlėje Binto, bet jokių būdų ne binto?... Argi jūs vadinate tuos audinio gabalėlius Tvarsčiais, o ne tvarsčiais?

Tai stebina, kad per 50 ar daugiau metų nuo šių produktų pagaminimo, daugelis iš mūsų pradeda vadinti juos bendriniais vardais ir taip ženklinti visą produktų liniją.

Tai, ką mes turime čia yra nesugebėjimas bendrauti

Taigi, jūs galite įsivaizduoti, kaip per 2.000 metų bažnyčios istorijos laikotarpi žodžiai, kurie Naujajame Testamente buvo veiksmožodžiai, funkcijos, malonės, tapo daiktavardžiais, titulais ir pareigomis.

Rom 11:13 Paulius pareiškia: „Jums, kilusiems iš pagonių, aš sakau: būdamas pagonių apaštalas, aš gerbiu savo tarnavimą“. Šiandien mes skaitome „apaštalas“ ir „tarnavimas“ ir suprantame juos, kaip daiktavardžius, bet originalia reikšme – jie veiksmą reiškiantys žodžiai.

„Apaštalas“ reiškia „pasiųstas“ - funkcija ir veiksmas. Naujajame Testamente nėra žodžio tarnavimas (vert. reiškiančio pareigas ar užimamą postą). Čia randame žodį „*diakonia*“ arba tarnas (funkcija, veiksmas).

(Pamąstykite: lietuvių kalboje sakome „tarnas“ ir tai reiškia žemą padėtį, bet kai sakome „tarnautojas“, turim galvoje pavyzdžiui valstybės tarnautoją, aukštą visuomeninę padėtį užimantį asmenį! vert. pastaba)

„Tarnavimas“ (vert. reikšme - pareigos, užimamas postas) - tai išradimas sistemos, kuri sukurta iškelti vienus virš kitų Kristaus kūne. Ši sistema buvo įtvirtinta po to, kai krikščionybė buvo legalizuota 300 metų po Kristaus.

Vine skaitome, kad žodis „*diakonia*“ (tarnystė) reiškia namų tarnai, priklausomai nuo konteksto: Kristaus tarnai, kai kalbama apie tarnystę kūne, Viešpaties mokinių tarnai ir vienas kito tarnai (Jn 2:5-9; Rom 15:8; Jn 12:26; Mt 20:26) (W.E. Vine's Expository Dictionary of New Testament)

Todėl Paulius iš tiesų sako: „...aš sakau pagonims, nes aš esu siųstas pas pagonis, aš gerbiu savo tarnystę jums“. Tai labai skiriasi nuo tokio mąstymo, kad Paulius gerbia (aukština, garsina) savo pareigas (vert. užimamą postą, titulą).

Karaliaus Jokūbo Versijoje keturis kartus sutinkame žodį „tarnystė“ ir jis reiškia „tarnas“.

Kristaus kūne nėra tokio dalyko kaip „pareigos“ (vert. užimamas postas).

Pamąstykite apie tai, kaip visi šitie veiksmožodžiai tapo daiktavardžiais. Apaštalas yra tas, kuris pasiųstas, pranašas yra tas, kuris kalba įkvėpime, pastorius yra tas, kuris maitina (avis), evangelistas yra tas, kuris skelbia Gerąją naujieną, mokytojas yra tas, kuris išaiškina tiesą - visi jie veiksmo žodžiai.

Lengva suprasti - gydymo dovanos gydo, stebuklą darymas yra veiksmo žodžiai. Visos kitos Dvasios dovanos yra veiksmo žodžiai arba funkcijos, bet ne daiktavardžiai. Motyvacinės dovanos taip pat – reiškia rodantį gailestingumą, tarnaujantį, mylintį duoti ir t.t.

Paulius niekada neturėjo galvoje, kad visi šitie žodžiai, kurie apibūdina funkcijas, bus pakeisti daiktavardžiais, titulais, pareigomis, užimamais postais.

Visi lygūs

Pradėkime statyti nuo pamato. Pirmas sluoksnis yra tai, kad mes visi esame lygūs Kristuje, nes visiems reikėjo išgelbėjimo per Jėzaus Kraują. Visi buvome nusidėjėliai, o dabar esame malone išgelbėti.

Paulius 1 Kor 12:12-13 rašo: „Nes kaip kūnas (fizinis) yra vienas ir turi daug narių, o visi to vieno kūno nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus. Nes viena Dvasia mes visi esame

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

pakrikštyti į vieną kūną, - žydai ar graikai, vergai ar laisvieji, ir visi buvome pagirdyti viena Dvasia“. Mes visi esame lygūs.

Sekantis sluoksnis ant tos lygybės yra tai, kad Kristaus kūne mes turime skirtingas funkcijas. Palyginimą apie tai, kaip ranka negali sakyti akiai „man tavęs nereikia“ skaitome 14-26 eilutėse.

Pirmas sluoksnis: mes esame lygūs. Antras sluoksnis: mes atliekame skirtingas funkcijas, bet nuo to nepasikeičia mūsų lygybė, nes jos yra statomos ant lygybės Kristuje. Tai reiškia, kad nei vienas nėra daiktavardis. Paulius vadina šitas funkcijas malonėmis, „Dėl man suteiktos malonės aš raginu... Dievas davė kiekvienam tikėjimo saiką (kuris siejasi su jums duota malone)“. (Rom 12:3)

Tradicinė bažnyčia nukrypo nuo kelio išaukštindama kai kurias kūno funkcijas/malones virš kitų kūne, paversdama jas daiktavardžiais, titulai, postais, užuot leidusi joms funkcionuoti malonėje kaip veiksmožodžiams namų grupių tarpusavio santykiuose.

Jėzus pasakė: „Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi pagonių vadovais, viešpatauja jiems, ir jų didieji juos valdo. Bet tarp jūsų taip neturi būti. Kas iš jūsų nori būti didžiausias, tegul tampa didžiausiu visų tarnu ir kas tarp jūsų nori būti pirmas tegu bus visų vergas. Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo, ne kad Jam tarnautų, bet pats tarnauti ir Savo gyvybės atiduoti už kaip išpirkos už daugelį“ (Mk 10:42-46, vert. iš anglų k.)

Nedidelis nukrypimas nuo temos - triušio pėdsaku

Kiek iš mūsų girdėjo cituojant Žyd 13:17: „Klausykite (pakluskite) savo vadovų ir būkite jiems atsidavę, nes jie budi jūsų sielų labui, už kurias jie atsakingi...“

Vine Biblijos terminų žodynas aiškina, kad žodis „pakluskite“ arba „klausykite“ graikų kalboje yra „*peitho*“, kuris reiškia „įtikinti, palenkėti savo pusėn“. Ši eilutė tokia „leisk, kad tave įtikintų tie, kurie stovi tavo akivaizdoje (jie tuo metu susitikdavo namuose); kurie budi dėl jūsų sielų...“

Kontekstas, kontekstas

Prisiminkime, kad visas Naujasis Testamentas buvo parašytas žmonėms, kurie susirinkdavo mažomis grupėmis namuose visoje Romos Imperijos teritorijoje. Auditorijos stiliaus pastatas, kurį dabar vadiname bažnyčia, atsirado tik po 300 metų. Pauliaus dienomis, kai kas nors norėjo sužinoti, kur bažnyčia, jam nurodydavo grupę žmonių. Šiandien mes parodome į pastatą.

Mes žinome jų vardus. Lidija buvo pirmoji lyderė Filipuose, kurios namuose įsikūrė bažnyčia, Krispas ir Gajus Justas Korinte, Priskila ir Akvilas Efeze (vėliau Romoje), Filemonas Kolosuose, ponija vardu Nimfas Laodikėjoje, Jasonas Tesalonikoje ir t.t. (Apd 16:14,40; 17:15; 18:7-8; Rom 16:3-5; 1 Kor 16:8,19; Kol 4:15; Fil 2)

Kai jūs skaitote šitas Naujojo Testamento knygas, jūs skaitote laiškus parašytus žmonėms ir tiems, kurie renkasi jų namuose.

Tai reiškia, kad penkios tarnavimo dovanos veikė per žmones, kurie tarnavo kitiems ne diktuojami iš viršaus, o palaikydami iš apačios visą statinį, būdami visiškai lygūs kitoms dovanoms, nors kiekviena iš jų atliko skirtingą uždavinį. Apaštalai būdami visų apačioje per tarpusavio santykius liejo save į tų, kurie rinkosi jų namuose gyvenimą. Dorkėja, kurios mirtis sukėlė didelį sielvartą (žr. Apd 9) buvo lygi su taip vadinamu „šventuoju“ Petru, kuris prikėlė ją iš mirties. Ir siuvėja ir apaštalas buvo lygūs Kristuje, nors atliko skirtingas funkcijas kūne.

„Paaukštinimas“ – būti žemiausio sluoksnio tarnu

Našlės, neturinčios šeimos paramos, pirmame amžiuje sudarė žemiausią visuomenės sluoksnį. Jos prilygo šiuolaikiniams benamiams arba elgetoms. Tuo metu nebuvo pensijų, socialinių garantijų, socialinio draudimo. Jeigu tu neturėjai sūnaus arba dukros (kaip Naomė turėjo Rūtą), tu buvai vieniša, pasmerkta maitintis, kas likdavo po derliaus laukuose ir elgetauti.

Kristaus kūnas po Sekminių buvo išplitęs po visą Jeruzalę ir žmonės be abejonės maitino ir suteikdavo prieglobstį tikinčioms našlėms. Vieną dieną paaiškėjo, kad reikia net septynių vyrų tarnauti šioms žemiausią sluoksnį visuomenėje sudarančioms moterims. Tai reiškė, kad šitie vyrai buvo net žemiau šitų moterų, nes jie dabar joms tarnavo.

Suvokiate? Visuomenėje visi buvo aukščiau už šitas moteris, kol tie vyrai tapo jų tarnais. Vienas tų vyrų „gavęs šį paaukštinimą“ buvo evangelistas Pilypas, tas kuris skelbė Gerąją Naująją (Apd 21:8).

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Paulius pasakė Ef 2:19-22, kad visas Kristus kūnas statomas, kaip Dievo buveinė, su Jėzumi kaip kertiniu akmeniu, o šalia Jo esantys apaštalai ir pranašai, lieja savo gyvenimus į tuos, kuriems jie tarnauja ir kurie visi yra VIRŠ jū.

Tai kaip gi taip atsitiko, kad mes atvykstame į tą vietą po 2.000 metų, kur toks ir toks Apaštalas ar Pranašas važinėja geriausiu automobiliu, gyvena viloje, nešioja gražiausius rūbus, leidžia kreiptis į save tik titulu prie vardo, lyg jis būtų daiktavardis.

Kaip galėjo atsitikti, kad Dievo Žodis buvo taip iškraipytas, kad Dievas padaromas žmogaus tarnu, užuot žmogui tapus Dievo tarnu?

1.700 metų Biblijos mokyklose buvo mokoma šitos klaidos. Dabar žmogus turi pats paskaityti Bibliją, ir tuomet jo gyvenimas jau nebus toks, koks anksčiau. Namų bažnyčių judėjimas – tai grįžimas prie Dievo Žodžio realybės.

Skaitykime, tikėkime ir praktikuokime Žodį, nesvarbu kaip tai keičia mūsų seną požiūrį. Koks yra Dievas Tėvas ir Jėzus galime matyti iš Jėzaus apibūdinimo „...Aš esu romus ir nuolankios širdies...“ (Mt 11:29).

Sekančią savaitę aš pasidalinsiu mintimis apie šią eilutę ir kai kuriais patyrimais su Viešpačiu, kur Jis atskleidė savo širdies romumą ir nuolankumą, ko mes, aš tikiu, visi turime siekti.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com